

Betænkning

over

I. forslag til lov om ændring af lov om skattemæssige afskrivninger m. v.
[Optaget af Anders Andersen].

II. forslag til lov om skattemæssig tilbageførsel af underskud
i aktieselskaber m. v.
[Optaget af Anders Andersen].

III. forslag til lov om en ekstraordinær afskrivning og om forhøjede
ordinære afskrivninger for 1975 og

IV. forslag til lov om midlertidigt investeringsfradrag. [Af Stetter m. fl.].

(Afgivet af skatte- og afgiftsudvalget den 6. juni 1975).

Udvalget har behandlet lovforslagene i en række møder. I forbindelse hermed har ministeren for skatter og afgifter dels skriftligt, dels i samråd besvaret en række spørgsmål.

Udvalget har modtaget skriftlig henvendelse fra

Dansk Taxi Forbund,
Erhvervenes Skattesekretariat,
Erhvervenes Skatteudvalg,
Industrirådet og
Taxi i Storkøbenhavn.

Et *flertal* (socialdemokratiets, det radikale venstres, det konservative folkepartis, kristeligt folkepartis og centrum-demokraternes medlemmer af udvalget) indstiller lovforslagene til *vedtagelse* med de af ministeren for skatter og afgifter stillede ændringsforslag.

Flertallet udtaler, at man på baggrund af den nuværende beskæftigelsessituation er enedes om at fremme de skattemæssige foranstaltninger, der må anses for bedst egnede til at fremkalde en hurtig udvidelse af aktiviteten i det danske erhvervsliv. Da

niveaet for investeringer i maskiner og erhvervsbyggeri for tiden er forholdsvis lavt, har man især ønsket at tilskynde til øgede investeringer på disse områder.

Flertallet anser gennemførelsen af de love, der indstilles til vedtagelse, som de mest presserende, men erkender, at ikke alle problemer er løst. Således er flertallet indstillet på i næste samling at nå frem til en løsning af de skattemæssige problemer i forbindelse med såkaldt lodret fusion af selskaber.

Et *mindretal inden for flertallet* (det radikale venstres, det konservative folkepartis, kristeligt folkepartis og centrum-demokraternes medlemmer af udvalget) støtter gennemførelsen af lovkomplekset, som det foreligger efter de sidste ændringer, men ønsker samtidig at udtale følgende:

Mindretallet beklager, at det heller ikke denne gang lykkedes at få udarbejdet en lovgivning af mere varig karakter. Det ville efter partiernes mening være rimeligt, om der var blevet gennemført en lov af samme

karakter som den svenske lovgivning om erhvervsafskrivninger.

Ifølge de svenske regler er det muligt at indrette erhvervslivets afskrivninger, så de svinger i takt med konjunkturudviklingen. I år, hvor der er optræk til stilstand i beskæftigelsen, gives der særlig gunstige afskrivningsmuligheder, mens der i år, hvor der er udsigt til overbeskæftigelse, gælder mindre gunstige afskrivningsregler. Partierne har rejst spørgsmålet under udvalgsbehandlingen og håber på, at det bliver muligt at tage tanken op til senere gennemførelse.

Et *andet mindretal inden for flertallet* (det radikale venstres medlem af udvalget) ønsker at udtale:

Det radikale venstre ser med glæde, at ministeriet vil gennemføre en mulighed for at tilbageføre et underskud for selskaber. Partiet fremførte tanken før sidste valg og har i denne samling fremsat lovforslag herom. Som det fremgår af svar til udvalget, vil denne regel kunne redde arbejdspladser, så beskæftigelsen styrkes.

Men det radikale venstre beklager, at ministeren for skatter og afgifter ikke har gennemført den del af det radikale forslag, der gjaldt private erhvervsdrivende.

Partiet erkender, at der vil være særlige administrative vanskeligheder forbundet med at udvide retten til private erhvervsdrivende, men det er nødvendigt at pege på, at beskatningen af private erhvervsdrivende er hårdere end den tilsvarende beskatning af selskaber.

Det radikale venstre opfordrer derfor ministeren for skatter og afgifter til at lade foretage en undersøgelse eventuelt gennem Poul Dahlgaard-udvalget af muligheden for at dele private erhvervsdrivendes indkomst i 2 dele, en indkomstdel svarende til lønmodtagerens indkomst — der tages ud af erhvervsvirksomheden til forbrug eller opsparing uden for erhvervsvirksomheden — og den øvrige del af indkomsten, der bliver stående i virksomheden og tjener til udbygning af denne. Denne del af den private erhvervsdrivendes indkomst, der anvendes til bevarelse af arbejdspladser, bør beskattes efter de regler, der gælder for beskatning af overskud i selskaber.

De administrative betænkeligheder ved i givne situationer at tillade private erhvervsdrivende at tilbageføre denne del af indkomsten, når den var negativ, måtte så forsvinde.

En lignende undersøgelse er planlagt i Norge.

Et *mindretal* (venstres medlemmer af udvalget) er af den opfattelse, at der er brug for en langsigtet erhvervs politik, og finder ikke, at de lovforslag med ændringer, som et flertal i udvalget går ind for, imødekommer den målsætning. Det er midlertidige, kortsigtede ændringer i skattelovene, der gennemføres, som ikke giver grundlag for den langsigtede planlægning og investering, der er behov for til foregelse af produktionen og beskæftigelsen.

Mindretallet vil nærmere redegøre for sin stilling til ændringsforslagene i salen.

Et *andet mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) ønsker at udtale følgende:

Ad I. forslag til lov om ændring af lov om skattemæssige afskrivninger m.v. [Opt. af Anders Andersen] og

III. forslag til lov om en ekstraordinær afskrivning og om forhøjede ordinære afskrivninger for 1975.

Mindretallet indstiller lovforslagene til vedtagelse med de af mindretallet stillede ændringsforslag.

Ad II. forslag til lov om skattemæssig tilbageførsel af underskud i aktieselskaber m.v. [Opt. af Anders Andersen].

Mindretallet mener, at adskillige arbejdspladser vil kunne reddes ved en gennemførelse af princippet om, at det løbende års underskud kan modregnes i tidligere års overskud, hvorved den virksomhed, der er kommet i vanskeligheder, kan få tilbagebetalt skat fra tidligere år. Heri ligger den retfærdighedshandling, at det offentlige — der ofte er broderpartskompagnon i de gode år — kan få en tilsvarende andel i det negative driftsresultat, der senere måtte melde sig. I virkeligheden er dette jo udtryk

for, at virksomheden ikke var så velfunderet som oprindeligt antaget, og at det erlagte skattebeløb for de tidligere år således er betalt under gale forudsætninger.

De anførte tanker kan kun gennemføres ved vedtagelse af det radikale venstres forslag om ændring af ligningsloven. (Overførsel af indkomstunderskud til senere eller tidligere indkomstår) (F. 194), der vil være administrativt aldeles ukompliceret, hvis man udelader de to sidste punktnummer i § 1 og muligt foretager en tredje teknisk ændring vedrørende forskudsregistreringsmyndighedernes arbejde. Sammenlignet med F. 194 er det foreliggende forslag konkurrenceforvridende ved kun at omfatte selskabsskattepligtige, forvirrende ved kun at gælde for de regnskabsår, der begyndte i senvinteren 1973 (evt. efteråret 1972) og ét år frem til udgangen af marts 1974, lovteknisk svulmende til mere end det dobbelte af, hvad F. 194 fylder i barberet skikkelse, og teknisk ubehjælpsomt udformet (se navnlig § 1, stk. 1, § 1, stk. 2, og § 2). Da det imidlertid nok vil bringe lindring for nogle arbejdspladser og skatteetisk går et skridt i den rigtige retning, indstiller mindretallet det til vedtagelse, men partiet vil uanset dette fortsat arbejde for gennemførelse af det langt bedre radikale forslag F. 194.

Ad IV. forslag til lov om midlertidigt investeringsfradrag [af Stetter m. fl.]

Mindretallet indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Dets gennemførelse ville betyde, at bygningshåndværkere — som hidtil — skal beregne deres indtægt med 100 pct. af det modtagne beløb, mens kunderne kan fratække 110 pct., hvilket vil give en margen for fidusdispositioner. Vort hårdtprøvede skattesystem vil blive belemret med endnu en gevækst, der vil være vanskeligt forståelig for selv advokater og revisorer (erfaringerne fra den lokalt begrænsede lov nr. 36 af 20. februar 1969 skrømmer). Dertil kommer, at forslaget i vidt omfang omfatter byggeri, der stort set allerede er projekteret, og forslaget vil derfor næppe have væsentlig beskæftigelsesfremmende effekt. Skal byggeriet hjælpes via skattemæssige afskrivninger, sker det langt mere effektivt ved andre midler, f.eks. forhøjelse af 6 pct.-satsen for begyndelses-

afskrivninger i afskrivningslovens § 22, 1. pkt., og/eller ved ændring af afskrivningslovens § 18, således at kredsen af afskrivningsberettigende bygninger udvides.

Et *tredje mindretal* (socialistisk folkepartis og Danmarks kommunistiske partis medlemmer af udvalget) anser lovtorslagene for illusoriske med hensyn til skabelse af aktivitet. Hovedvirkningen vil blive en yderligere asocial fordeling, således som de forskellige skattefri ekstraafskrivninger og henlæggelser hidtil har virket.

Mindretallet indstiller herefter samtlige lovforslag til *forkastelse* ved 3. behandling.

Ændringsforslag

til

I. forslag til lov om ændring af lov om skattemæssige afskrivninger. [Optaget af Anders Andersen].

Til § 1.

Af *ministeren for skatter og afgifter*, tiltrådt af et *flertal* (Camre (S), Ove Hansen (S), Hjortnæs (S), Karl Nielsen (S), Kampmann (S), Glistrup (FP), Ove Jensen (FP), Bernhard Baunsgaard (RV), Stetter (KF), Arne Bjerregaard (KrF) og Jes Schmidt (CD)):

1) *Nr. 1 og 2* udgår.

Af et *mindretal* (Glistrup (FP) og Ove Jensen (FP)):

2) *Nr. 3* affattes således:

„3. I § 3, stk. 2, ændres „1.200 kr.“ til: „2.500 kr.““

Af *ministeren for skatter og afgifter*, tiltrådt af et *flertal* (Camre (S), Ove Hansen (S), Hjortnæs (S), Karl Nielsen (S), Kampmann (S), Bernhard Baunsgaard (RV), Stetter (KF), Arne Bjerregaard (KrF) og Jes Schmidt (CD)):

3) *Nr. 3* udgår.

Af *ministeren for skatter og afgifter*, tiltrådt af *flertallet under nr. 1*:

4) *Nr. 4 og 5* udgår.

Af mindretallet under nr. 2:

5) Nr. 6 affattes således:
„6. § 6 A ophæves.“

Af ministeren for skatter og afgifter, tiltrådt af flertallet under nr. 3:

6) Nr. 6 affattes således:
„6. I § 6 A, stk. 1, ophæves litra c.“
Litra d og e bliver herefter litra c og d.

Af ministeren for skatter og afgifter, tiltrådt af flertallet under nr. 1:

7) Nr. 7 udgår.

Af mindretallet under nr. 2:

8) Nr. 8 affattes således:
„8. § 8, stk. 2, 3, og 4. punktum, og stk. 3, 3. og 4. punktum, ophæves.“

Af ministeren for skatter og afgifter, tiltrådt af flertallet under nr. 3:

9) Nr. 8 udgår.

Af ministeren for skatter og afgifter, tiltrådt af flertallet under nr. 1:

10) Nr. 9 og 11 udgår.

Til § 2.

Af ministeren for skatter og afgifter, tiltrådt af flertallet under nr. 3:

11) Stk. 1 affattes således:
„Stk. 1. § 1, nr. 6, har virkning for anskaffelser fra og med indkomståret 1975.“

Bemærkninger.

Til nr. 1, 3, 4, 7, 9 og 10.

Ændringsforslagene går ud på, at bestemmelserne om forhøjelse af afskrivningsgrundlaget for maskinanskaffelser til 120 pct. af anskaffelsestallet, om forhøjelse af beløbsgrænsen for fuldt fradrag for småaktiver fra 1.200 kr. til 1.800 kr. og om forhøjelse af afskrivningsloftet for de blandede driftsmidler fra 40.000 kr. til 55.000 kr. udgår af forslaget.

Til nr. 1, 4, 7 og 10.

Hvis der tillades fradrag for nogle skatteydere med 120 pct. af nogles driftsudgifter,

bliver følgen en række salg mellem skatteydere med fælles interessegrundlag. Det kan for eksempel være familiefællesskab, koncernforbundethed eller blot det, at A sælger noget til B (eller Bs familie m.v.) og B noget andet til A, eventuelt med tilhørende oprettelse af lejekontrakter mellem parterne eller de med dem interessefællesskabsforbundne. Sælgeren skal så i sin indkomstopgørelse indregne 100 pct. af salgsprisen, mens køberen kan fradrage 120 pct. Lovgivningen bør ikke udvide de allerede bestående muligheder for den slags arrangementer.

Til nr. 2.

Grænsen for småaktiver, hvis anskaffelsestallet uden videre kan fradrages, blev i 1968 fastsat til 1.200 kr. Siden da er kronen forringet med ca. 43 pct., hvorfor opretholdelsen af 1968-værdien ville indebære en grænse nu på 2.100 kr. Da det af administrative grunde er særdeles ønskeligt at henføre stadig flere driftsmidler til småaktivområdet, hver gang grænsen med års mellemrum revideres, foreslås beløbet nu sat til 2.500 kr.

Til nr. 5.

Det er en forrykt ordning, at nogle erhvervsaktiver skal diskrimineres i forhold til alle andre, blot fordi de består af et karrosseri på fire gummihjul og kan køre på vejene og opfylder forskellige andre tekniske krav. Der er absolut ingen skattemæssig fornuft i sådan forskelsbehandling, som derfor foreslås bragt helt til ophør.

Til nr. 6.

Også for de særlig dyre automobiler i § 6 A foreslås bestemmelsen om forhøjelse af afskrivningsloftet fra 40.000 kr. til 55.000 kr. at udgå.

I stedet for foreslås det imidlertid, at afskrivningsloftet på de 40.000 kr. helt ophæves for hyrevognene. Reglen kommer til at gælde for hyrevogne, der udelukkende benyttes til erhvervmæssig personbefordring, og som derfor efter registreringsafgiftsloven kan berigtiges med en særlig lav registreringsafgift på 20 procent. Forslaget omfatter derimod ikke hyrevogne, der tillige må anvendes til andet formål, og

som berigtiges med sædvanlig registreringsafgift.

Til nr. 8.

Ændringen findes bedst stemmende med det under 3 stillede ændringsforslag og bidrager til forenkling af skattelovgivningen.

Til nr. 11.

Den ændrede hyrevognsregel skal gælde for anskaffelser fra og med indkomståret 1975.

II. forslag til lov om skattemæssig tilbageførsel af underskud i aktieselskaber m. v. [Optaget af Anders Andersen].

Af *ministeren for skatter og afgifter*, tiltrådt af et flertal (Camre (S), Ove Hansen (S), Hjortnæs (S), Karl Nielsen (S), Kampmann (S), Bernhard Baunsgaard (RV), Stetter (KF), Arne Bjerregaard (KrF) og Jes Schmidt (CD)):

Til § 1.

1) I *stk. 1, 1. pkt.*, ændres „skatteårene 1973-74 og 1974-75“ til: „skatteåret 1974-75“.

(Vedtages ændringsforslaget, foretages tilsvarende ændringer i § 3 og § 5, stk. 3 og 4).

2) I *stk. 1* tilføjes som nyt pkt.:

„Nedsættelse af de pålignede skatter kan dog ikke ske, såfremt selskabet eller foreningen m.v. den 1. juni 1975 er ophørt eller under likvidation.“

3) *Stk. 2* affattes således:

„*Stk. 2.* Kravet om nedsættelse af de pålignede skatter skal fremsættes senest den 1. august 1975 over for den skattemyndighed, hvortil selvangivelsen for skatteåret 1975-76 indgives.“

Til § 4.

4) Paragraffen affattes således:

„§ 4. Er der med virkning fra skatteåret 1975-76 givet tilladelse til beskatning efter reglerne i kapitel 1 i lov nr. 143 af 2. maj 1967 om beskatning ved sammenslutning af aktieselskaber m.v., kan indkomstskatter, der er pålignet de sammensluttede selskaber, ikke nedsættes efter § 1, stk. 1.

Stk. 2. Har ligningsrådet med virkning fra skatteåret 1975-76 givet tilladelse til sambeskatning mellem to eller flere aktieselskaber, kan indkomstskatterne kun nedsættes efter § 1, stk. 1, på grundlag af underskud opgjort i det samme selskab.“

Til § 5.

5) I *stk. 1* ændres „finansministeren“ til: „ministeren for skatter og afgifter“.

(Vedtages ændringen, foretages tilsvarende ændring i *stk. 3*).

Bemærkninger.

Til nr. 1.

Ændringsforslaget går ud på, at der kun skal være adgang til at føre underskuddet fra skatteåret 1975-76 et år tilbage, dvs. til skatteåret 1974-75, og ikke, som i det oprindelige forslag, tillige til skatteåret 1973-74.

Til nr. 2.

Efter ændringsforslaget skal selskaber og foreninger m.v., der allerede er ophørt eller er under likvidation, ikke kunne opnå nedsættelse. Det foreslås, at der i denne henseende lægges vægt på forholdene den 1. juni 1975.

Til nr. 3.

Som følge af, at selvangivelsesfristen for skatteåret 1975-76 er udløbet, foreslås fristen for begæring om nedsættelse udskudt til den 1. august 1975.

Til nr. 4.

Den ændrede affattelse af § 4 er en konsekvens af ændringsforslaget under nr. 1.

III. forslag til lov om en ekstraordinær afskrivning og om forhøjede ordinære afskrivninger for 1975.

Af *ministeren for skatter og afgifter*, tiltrådt af et flertal (Camre (S), Ove Hansen (S), Hjortnæs (S), Karl Nielsen (S), Kampmann (S), Bernhard Baunsgaard (RV),

Stetter (KF), Arne Bjerregaard (KrF) og Jes Schmidt (CD):

Til titlen.

1) Der tilføjes: „og 1976“.

Af et *mindretal* (Glistrup (FP) og Ove Jensen (FP)):

Til §§ 1-7.

2) Paragrafferne 1-7 udgår, og i stedet indsættes:

„§ 1. Maskiner, inventar og lignende driftsmidler anskaffet i 1975 eller 1976 optages i regnskaberne for indkomstårene 1975, 1976, 1977 og 1978 som særlig aktivpost, på hvilken der skattemæssigt kan saldoafskrives med indtil 45 pct. i hvert af de tre indkomstår.“

§ 8 bliver herefter § 2.

Af *ministeren for skatter og afgifter*, tiltrådt af *flertallet under nr. 1*:

Til § 1.

3) I *stk. 1, 1. pkt.*, ændres „indkomståret 1975“ til: „indkomstårene 1975 og 1976“.

4) *Stk. 2.* affattes således:

„*Stk. 2.* I forbindelse med den ordinære afskrivning for indkomstårene 1975 og 1976 skal den skattepligtige, som ønsker at foretage en ekstraordinær afskrivning, tilkende-give, med hvilken procent denne afskrivning skal foretages, og han skal beregne afskrivningen. Fradraget i indkomsten for den således beregnede ekstraordinære afskrivning kan den skattepligtige fordele over indkomstårene 1975, 1976, 1977 og 1978, for anskaffelser i 1976 dog kun over indkomstårene 1976, 1977 og 1978.“

Til § 2.

5) Paragraffen affattes således:

„§ 2. For indkomstårene 1975 og 1976 skal den afskrivningsberettigede saldo-værdi efter afskrivningslovens § 2, stk. 3, opgøres med tillæg af hele anskaffessummen for driftsmidler anskaffet i sidste halvdel af indkomståret. De ordinære afskrivninger efter afskrivningslovens afsnit I for indkomstårene 1975 og 1976 foretages på grund-lag af den således opgjorte saldo-værdi. Det beløb, der skal overføres som saldo-værdi til det følgende indkomstår, jfr. afskriv-

ningslovens § 2, stk. 2 og 5, fremkommer ved at formindske den afskrivningsberetti-gede saldo-værdi efter 1. pkt. med både den ordinære afskrivning og den beregnede ekstraordinære afskrivning efter § 1, stk. 2, 1. pkt.“

Til § 3.

6) Paragraffen affattes således:

„§ 3. I forbindelse med opgørelsen af den skattepligtige indkomst for indkomstårene 1976, 1977 eller 1978 kan den skattepligtige helt eller delvis frafalde den ekstraordinære afskrivning, i det omfang denne ikke er bragt til fradrag i indkomsten for tidligere indkomstår. Den frafaldne del af den ekstraordinære afskrivning tilbageføres i så fald til ordinær afskrivning efter afskrivningslovens § 2. Ved den indkomstopgørelse, hvorved den ekstraordinære afskrivning helt eller delvis frafaldes, skal den afskrivningsberettigede saldo-værdi ved indkomst-årets begyndelse, jfr. afskrivningslovens § 2, stk. 3, forøges med den frafaldne del af den ekstraordinære afskrivning.“

Til § 4.

7) *Stk. 1* affattes således:

„*Stk. 1.* Der kan ikke foretages ekstraordinær afskrivning efter § 1, stk. 2, 1. pkt., såfremt den skattepligtige er ophørt med virksomheden inden udgangen af vedkom-mende indkomstår.“

Til § 5.

8) I *1. pkt.* ændres „1975, 1976 eller 1977“ til: „1975, 1976, 1977 eller 1978“.

Til § 6.

9) I *1. pkt.*, ændres „1975 eller 1976“ til: „1975, 1976 eller 1977“.

Bemærkninger.

Til nr. 1 og 3-9

Ændringsforslagene går ud på, at forslaget om ekstraordinære afskrivninger og om forhøjede ordinære afskrivninger ikke blot skal have virkning for anskaffelser i 1975, men også for anskaffelser i 1976. Som følge heraf udvides det åremål, den ekstraordinære

re afskrivning kan fordeles over, ligeledes med et år, således at det rækker frem til og med indkomståret 1978.

Til nr. 2.

Regeringens forslag vil på grund af sin komplicerede udformning komme til at volde mange unødige bryderier for skattepraktikere, der dårligt kan tåle at blive belastet med endnu mere sprogligt og teknisk kompliceret lovgivning. Forslaget bør derfor omskrives til en overskuelig og letforståelig tekst, der i praksis er let administrabel. Dette er sket ved de foreliggende ændringsforslag, der dels fylder mindre end 20 pct. af lovforslaget i regeringens version, dels i realiteten kun i småtingsafdelingen adskiller sig fra regeringens forslag, nemlig ved, at nogle meget beskedne procenter vil kunne henføres til afskrivning nogle år tidligere end forudsat ved regeringens forslag. På den anden side er der nu hengået så lang tid, siden regeringen fremsatte sit forslag at provenutabene næppe bliver større end af regeringen forudsat.

Forslagsstillerne ønsker i øvrigt at præcisere, at de finder det lovgivningsteknisk uheldigt at tidsbegrænse forslaget til anskaffelser foretaget i 1975 og 1976. Dette gælder såvel forhøjelsen af saldoafskrivningsprocenten fra 30 til 45 som det forhold, at anskaffelser foretaget i anden halvdel af et indkomstår skal behandles anderledes end anskaffelser foretaget i årets første halvdel. Reglen om, at man skulle sondre mellem årets to halvdele, blev indsat i afskrivningslovens § 2, stk. 3, ved lov nr. 421 af 31. maj 1968. Den har i praksis fungeret særdeles utilfredsstillende rent teknisk, idet det er ret umuligt at fastslå, om en anskaffelse ligger i den ene del af året eller i den anden, og den omflytning af afskrivningsmuligheden, der er sket fra anskaffelsesåret til senere år, er så bagatelagtig, at reglen i § 2, stk. 3, under ingen omstændigheder kan retfærdiggøre de øgede administrative vanskeligheder.

IV. forslag til lov om midlertidigt investeringsfradrag. [Af Stetter m. fl.]

Af *ministeren for skatter og afgifter*, tiltrådt af et flertal (Camre (S), Ove Hansen (S), Hjortnæs (S), Karl Nielsen (S), Kamp-

mann (S), Bernhard Baunsgaard (RV), Stetter (KF), Arne Bjerregaard (KrF) og Jes Schmidt (CD)):

Til § 1.

1) *Stk. 2* affattes således:

„*Stk. 2*. Investeringsfradrag kan foretages når

a) opførelse af en ny bygning eller ombygning af en bygning, der ikke hidtil har været afskrivningsberettiget, er igangsat i tiden 1. april 1975 til 31. december 1976 og bygningen i umiddelbar fortsættelse heraf og senest 2 år efter igangsættelsen er færdiggjort og taget i brug til et formål, der giver ret til afskrivning efter lov om skattemæssige afskrivninger m.v.,

b) ombygning eller forbedring af en afskrivningsberettiget bygning er igangsat m.v. som nævnt under a).“

Af *ministeren for skatter og afgifter*, tiltrådt af et flertal (udvalget med undtagelse af Ømann (SF) og Knud Jespersen (DKP)):

Til § 2.

2) *Stk. 1, 1. pkt.*, affattes således:

„Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for det indkomstår, hvori bygningen er færdiggjort og taget i brug som nævnt i § 1, stk. 2, og for det følgende indkomstår kan investeringsfradrag foretages med 5 pct. årlig af anskaffelsessummen for bygningen og de særlige installationer i denne eller af ombygnings- eller forbedringsudgiften.“

Bemærkninger.

Til nr. 1.

Ændringsforslaget går ud på, at kravet om, at byggeriet skal være fuldført i perioden 1. april 1975 til 31. december 1976, ændres til, at byggeriet blot skal være igangsat i denne periode. Samtidig skal det dog være en betingelse, at byggeriet kontinuerligt færdiggøres og tages i brug senest 2 år efter igangsættelsen.

Til nr. 2.

Ændringsforslaget går ud på, at det samlede investeringsfradrag, som efter det oprindelige forslag skulle udgøre 20 pct. for-

delt over 4 år med 5 pct. årlig, nedsættes til 10 pct. fordelt over 2 år med 5 pct. årlig. Ændringsforslaget bevarer princippet om, at investeringsfradrag først kan foretages fra og med det indkomstår, hvor bygningen er færdiggjort og taget i brug. Såfremt fradrag skulle kunne foretages allerede i tidligere år under byggeriet, måtte fradraget ofte beregnes på grundlag af anslåede an-

skaffelsesudgifter med deraf følgende vanskelighed ved efterfølgende regulering af fradraget, når den endelige anskaffelsessum forelå ved færdiggørelsen. Spørgsmål om efterfølgende ophævelse af fradraget ville endvidere under en sådan ordning kunne opstå, hvor betingelsen om færdiggørelse og ibrugtagelse inden 2 år efter igangsættelsen svigtede.

Christoffersen (V).

Enggaard (V).

Jens Foged (V).

Anders Andersen (V).

Glistrup (FP).

Ove Jensen (FP).

Arne Bjerregaard (KrF).

Jes Schmidt (CD).

Camre (S).

**Ove Hansen (S),
næstformand.**

**Hjortnæs (S),
formand.**

Kampmann (S).

Karl Nielsen (S).

Bernhard Baunsgaard (RV).

Ømann (SF).

Knud Jespersen (DKP).

Stetter (KF).